

MURÁNYI ZITA

terpesz

léptek ollója vágja centikre a
kilométereket csak a
cseresznyeszárak állnak terpeszben
miután a gyümölcsöket leszemezed
suttogásról váltanak beszédre
a markodban megelevenedő hímzések
a mag is piros ahogy a nyár csurog
az ujjaidon a tenyered is beszínezed
amikor a vér alvad meg
az édesnek is nyilallását érzed
mindketten ugyanazokat az ízeket
a másik száj éhes szája vár kötésre
mint egy fölnyitott seb.

Via Negativa: Szégyen, 2012, fotó: Révész Róbert